

- ๑๒. ข้าราชการที่รักษา (ข้อ ๑๗ วรรค ๑)
 - ข้าราชการที่รักษา เป็นเหตุให้เสียหายแก่ ราชการ อย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ตั้งแต่ครั้งวัน ขึ้นไปแต่ไม่เกิน ๑๕ วัน) (ข้อ ๑๗ วรรค ๒ ลักษณะที่ ๑)
 - ข้าราชการที่รักษาติดต่อในคราวเดียวกัน เป็นเวลา เกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรหรือ โดยมี พฤติการณ์อันแสดงถึง ความจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบของ ทางราชการเป็นความผิดวินัย อย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๗ วรรค ๒ ลักษณะที่ ๒)
- ๑๓. ข้าราชการไม่สุภาพเรียบร้อย, ข้าราชการไม่รักษาความสามัคคี ข้าราชการแก่งแย่งกัน, ข้าราชการไม่ช่วยเหลือกันในการปฏิบัติ ราชการ (ข้อ ๑๘)
- ๑๔. ข้าราชการไม่ให้การต้อนรับ, ข้าราชการไม่ให้ความสะดวก, ข้าราชการไม่ให้เป็นธรรม, ข้าราชการไม่ให้การสงเคราะห์ ข้าราชการดูหมิ่น เหยียดหยาม กดขี่ หรือข่มเหง ประชาชน ผู้มาติดต่อ ราชการ (ข้อ ๑๙ วรรค ๑)
 - ข้าราชการดูหมิ่นเหยียดหยามกดขี่ หรือข่มเหงอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๙ วรรค ๒)
- ๑๕. ข้าราชการกระทำการหรือยอมให้ผู้อื่น กระทำการ หาประโยชน์ อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรม หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน (ข้อ ๒๐)
- ๑๖. ข้าราชการเป็นกรรมการผู้จัดการหรือผู้จัดการหรือดำรงตำแหน่ง อื่นใดที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันใน ห้างหุ้นส่วนหรือบริษัท (ข้อ ๒๑)
- ๑๗. ข้าราชการวางตนไม่เป็นกลางทางการเมืองในการปฏิบัติ หน้าที่ราชการ และในการปฏิบัติภารกิจอื่นที่เกี่ยวข้องกับ ประชาชน กับจะปฏิบัติตามระเบียบของทางราชการ ว่าด้วยมารยาท

- ๑๘. ข้าราชการไม่รักษาชื่อเสียงของตนและรักษาเกียรติศักดิ์ของ ตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนมิให้เสื่อมเสีย โดยการ กระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว (ประพฤติชั่ว ไม่ร้ายแรง ประพฤติตนไม่สมควร) (ข้อ ๒๓ วรรค ๑)
 - ข้าราชการทำผิดอาญาจนได้รับโทษจากคุกหรือโทษ ที่หนักกว่าจากคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จากคุก หรือได้รับโทษที่หนักกว่าจากคุก (เว้นประมาท/ลหุโทษ) หรือกระทำการอื่นใดอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว อย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง (ข้อ ๒๓ วรรค ๒)

การดำเนินการทางวินัย
พนักงานส่วนท้องถิ่น
เทศบาลตำบลมาบอำมฤต
ตำบลอนยาง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดสุพรรณบุรี

หลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการสอบสวน การลงโทษทางวินัย พ.ศ. ๒๕๕๘

คำว่า “วินัย” ความหมาย คือ

๑. ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนความประพฤติ
ที่กำหนดให้ข้าราชการต้องยึดถือปฏิบัติ
๒. ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่แสดงออกมาว่าสามารถ
ควบคุมตนเองให้อยู่ในกรอบของวินัยได้

“วินัย” มี ๒ ประเภท คือ

๑. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง
๒. วินัยอย่างร้ายแรง

สถานโทษพนักงานส่วนท้องถิ่น มี ๕ สถาน ได้แก่

๑. วินัยอย่างไม่ร้ายแรง

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดเงินเดือน
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน

๒. วินัยอย่างร้ายแรง

- (๔) ปลดออก
- (๕) ไล่ออก

สถานโทษทางวินัยลูกจ้าง พนักงานจ้าง
มี ๔ สถาน ได้แก่

- (๑) ภาคทัณฑ์
- (๒) ตัดค่าตอบแทน
- (๓) ลดค่าตอบแทน
- (๔) ไล่ออก

ฐานความผิดทางวินัย มีทั้งหมด ๑๘ ฐาน ได้แก่

๑. ฐานไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตย
อันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขด้วยความ
บริสุทธิ์ใจ (ข้อ ๖)
๒. ฐานไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม (ข้อ ๗ วรรค ๑)
 - ฐานอาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่
ราชการของตนหาประโยชน์ (ข้อ ๗ วรรค ๒)
 - ฐานปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ โดยมีชอบ
“ฐานทุจริต” เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
(ข้อ ๗ วรรค ๓)
๓. ฐานไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดผลดี
หรือความก้าวหน้าแก่ราชการ (ข้อ ๘)
๔. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความอุทสาหะ
ไม่เอาใจใส่/ ไม่ระมัดระวังรักษาประโยชน์ของราชการ
ฐานประมาทเลินเล่อในหน้าที่ราชการเป็นเหตุให้
เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง (ข้อ ๙ วรรค ๒)
๕. ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย กฎระเบียบ
ของทางราชการ มติ ค.ร.ม. และนโยบายของรัฐบาล
(ข้อ ๑๐ วรรค ๑)
 - ฐานจงใจไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการตามกฎหมาย
กฎระเบียบของทางราชการมติ ค.ร.ม. หรือนโยบาย
ของทางรัฐบาลเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการ
อย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
(ข้อ ๑๐ วรรค ๒)

๖. ฐานไม่สนใจและรับทราบเหตุการณ์ เคลื่อนไหวอันอาจ
เป็นภัยอันตรายต่อประเทศชาติ และไม่ป้องกันภัย
อันตรายนั้น จนเต็มความสามารถ (ข้อ ๑๑)
๗. ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการ
(ข้อ ๑๒ วรรค ๑)
 - ฐานเปิดเผยความลับของทางราชการเป็นเหตุให้
เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง(ข้อ ๑๒ วรรค ๒)
๘. ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา
 - แต่ถ้าเห็นว่าการปฏิบัติตามจะทำให้เสียหายแก่ราชการ
หรือมีรักษาประโยชน์ของทางราชการ หรือเป็นคำสั่งที่
ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ต้องเสนอความเห็นเป็นหนังสือ
ทันทีให้ทบทวน ถ้าผู้บังคับบัญชายืนยันตามคำสั่งเดิม
เป็นหนังสือต้องปฏิบัติตาม (ไม่ผิดวินัยฐานนี้หรือมีเหตุ
ลดหย่อนโทษ) (ข้อ ๑๓ วรรค ๑)
 - ฐานขัดคำสั่งของผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหายแก่
ราชการอย่างร้ายแรง เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง
(ข้อ ๑๓ วรรค ๒)
๙. ฐานกระทำการข้ามผู้บังคับบัญชาเหนือตน (ข้อ ๑๔)
เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาเหนือขึ้นไปเป็นผู้สั่งให้ กระทำหรือ
ได้รับอนุญาตเป็นพิเศษชั่วคราว
๑๐. ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา (ข้อ ๑๕ วรรค ๑)
 - ฐานรายงานเท็จต่อผู้บังคับบัญชา เป็นเหตุให้เสียหาย
แก่ราชการอย่างร้ายแรงเป็นความผิดวินัย
อย่างร้ายแรง (ข้อ ๑๕ วรรค ๒)
๑๑. ฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียม
ของทางราชการ (ข้อ ๑๖)